

[Lars P. Jensen.]

ske Tidende“ finder jeg mig foranlediget til at meddele Dem, at jeg som formand i A/S Odense Kamgarnsspinderis bestyrelse ligger inde med fyldestgørende beviser for den import, der så at sige daglig foregår af udenlandsk håndstrikkegarn og maskingarn til klæde- og trikotageindustrien til deciderede dumpingpriser og/eller eksportpræmier. Som deltager i de andre danske kamgarnsspinderiers forhandlinger kan jeg oplyse, at der daglig i denne tid sættes tusindvis af kroner til i produktionen, og beskæftigelsen er nedsat med flere hundrede arbejdere, og udviklingen går mod endnu mere indskrænkning.“

Problemerne er der. Det er så spørgsmålet, om folketinget vil løse dem. Vil man det, må man se i de respektive organer at finde frem til den mest fornuftige løsning, og så må vi vel vente og se, hvad toldkommissionen kommer med.

Med disse bemærkninger kan jeg anbefale lovforslaget om forlængelse af vareforsyningsloven.

Anker Lau: Da vi sidst, for et år siden, forlængede vareforsyningsloven, udtalte såvel den konservative ordfører som jeg håbet om, at det var sidste gang, og jeg benyttede lejligheden til at henstille til den daværende højtærede handelsminister at benytte det nu forløbne år til at forberede sig på lovens bortfald og på den lovgivning, der så herefter ville blive nødvendig.

I mellemtiden har vi jo imidlertid fået en ny højtæret handelsminister, og nu fremsættes der altså igen forslag om forlængelse for et år. Jeg skal ikke bebrejde den højtærede handelsminister noget i den anledning; det er naturligvis enhver ministers ret at se bort fra den nuværende loyale oppositions ønsker og fremsætte forslag, som ministeren finder det rigtigt. Nu er den højtærede minister imidlertid temmelig ny i tjenesten, og det ville vel ikke være helt urimeligt at antage, at der kunne være tale om en vis interesse i at vinde tid, men derfor kan den højtærede minister jo alligevel godt have vilje til i det kommende udvalg at gå med ind i et mere dybtgående arbejde med det formål at nå frem til afvikling af alt det i loven, som endnu er tilbage, og som

ikke er strengt nødvendigt. Og jeg vil gerne spørge den højtærede minister, om denne arbejdsvilje, denne forhandlingsvilje, er til stede.

Sådan som liberaliseringen, produktionen og vareforsyningen har udviklet sig i de senere år, må det synes rigtigt, at en række af de generelle bemyndigelser i dag kan undværes. Også valutastillingen, såvel her i landet som i det øvrige Vesteuropa, synes at have stabiliseret sig i en sådan grad, at det må kunne begrunde en fortsat afvikling og en fortsat liberalisering.

Må jeg, inden jeg går videre, lige tage stilling til den konkrete ændring, der foreslås vedrørende Færøerne. Den kan vi vist uden videre acceptere, idet man må gå ud fra, at der har været forhandlet med færingerne, og at man dèr er indforstået med ændringen.

Men der er en ændring til, som jeg tror bliver nødvendig, idet man synes at have glemt, at vi har fået en ny grundlov. I § 15 er der en henvisning til § 45 i den gamle grundlov. Den må dog vist i alle tilfælde rettes. Om det så herefter vil være rigtigt at forhøje medlemstallet i vareforsyningsudvalget fra 15 til 17, er vi naturligvis villige til at drøfte i det kommende udvalg.

Jeg vil så gerne sige lidt om de muligheder for ændringer, som jeg synes der kan være anledning til at overveje.

For det første er det vel et spørgsmål, om det store gamle vareforsyningsråd og det dertil knyttede direktorat for vareforsyning bør opretholdes i den nuværende form. Jeg føler mig temmelig sikker på, at de opgaver, som i dag foreligger, og som jo er langt simple end dem, der tidligere har foreligget, må kunne løses af langt enklere organer end dette store administrationsapparat. Det ville også være rart at få opfrisket, hvad det nu koster, hvad der er tilbage i direktoratet af beskæftigede, men det vil man formentlig kunne få oplysninger om i udvalget.

Således som forholdene er i dag, hvor det jo mere drejer sig om vareafsætning end om vareforsyning, forbavser det mig nu alligevel noget, at man stadig mener det nødvendigt at opretholde disse generelle bemyndigelser til forbrugsbegrænsning, fordelingsordninger, produktionsreguleringer og eksportforbud. Jeg tror, at hvad vi i dag